

عنوان مقاله:

آیا اعمال روش های مختلف کاشت و سطوح کمپوست نیشکر بر رشد و عملکرد ذرت دانه ای تاثیرگذار است؟

محل انتشار:

هفدهمین کنگره ملی و سومین کنگره بین المللی علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محمد طهماسبی - فارغ التحصیل، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان

محمدحسین قرینه - استاد گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان

علی مشتقی - استاد گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان

آیدین خدایی جوقان - استاد گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر روش کاشت و مقدار کمپوست بقایای نیشکر بر رشد و عملکرد ذرت دانه ای، آزمایشی به صورتتاسپلیت پلات در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار در تابستان ۱۳۹۷ در شوشتر انجام شد. عواملآزمایشی شامل روش کاشت (یک ردیف روی پشته، یک ردیف روی خط داغ آب، یک ردیف کف جوی و یک ردیفمسطح) و سطوح مختلف کمپوست بقایای نیشکر در چهار سطح (صفر، ۱۰، ۲۰ و ۳۰ تن در هکتار) بودند. صفات اندازه گیری شده شامل ارتفاع بوته، شاخص سطح برگ، عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت بودند. تجزیه واریانس نشان داد که در تمامی روشهای کاشت، با افزایش سطوح کود کمپوست؛ عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشتافزایش یافت. در روش کاشت کف جوی در تمام سطوح کمپوست بقایای نیشکر، عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و شاخصبرداشت بالاتر بود. بالاترین میزان عملکرد دانه در روش کشت کف جوی و مصرف ۳۰ تن در هکتار کمپوست بقایای نیشکر به دست آمد که البته بین سطح ۳۰ و ۲۰ تن در هکتار کمپوست بقایای نیشکر اختلاف معنیدار مشاهده نشد. کمترین میزانعملکرد دانه در روش کشت روی پشته و عدم کاربرد کمپوست بقایای نیشکر بدست آمد.

کلمات کلیدی:

بقایای نیشکر، روش کاشت، عملکرد بیولوژیک و دانه، کمپوست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1419411>

